

# РЕШЕНИЕ

№ 8033

гр. София, 20.12.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65  
състав**, в публично заседание на 06.12.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ванина Колева**

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6794** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал.4 вр. ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на И. Ю./ У. I., [дата на раждане] в Република Д., Р. федерация, гражданин на Руската федерация, против отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване вид D от 08.11.2022г., издаден от завеждащ консулската служба в посолството на Република България в М., Р. федерация.

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалния закон. Изложени са доводи за липса на мотиви и допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, противоречие с целта на закона. Ангажира доказателства. Моли съда да го отмени и да изпрати преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението като разреши издаване на виза D. Претендира присъждане на направените в производството разноски съгласно представен списък.

Ответникът, завеждащ консулската служба в посолството на Република България в М., Р. федерация, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност на оспорения отказ. Не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Производството по настоящето дело е образувано, след като с Решение № 7775 от 12.07.2023г. по адм.д. № 3964/2023г. по описа на Върховния административен съд (ВАС) е отменено Решение № 1070/20.02.2023 г. по адм.д. № 10763 по описа на Административен съд София – град за 2022 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

За да постанови решението си, ВАС приема, че е следвало съдът да изясни дали са действително налице данни за обстоятелства, които да могат да се определят от компетентните органи като вписващи се в разпоредбата на чл. 10, ал.1 т. 1 от ЗЧРБ, да се изяснят всички относими и важни за правилното решаване на възникналия спор факти. В изпълнение указанията на ВАС съдът е задължил ответника да представи мотивите към обжалвания отказ, оформени в отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи, на основание чл.10а, ал.3 от ЗЧРБ и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) да представи по делото цялата преписка във връзка със съгласувателната процедура по подаденото от И. Ю./ У. I. заявление за виза.

В изпълнение на указанията на съда от ДАНС с писмо вх. № 2-76/10.08.2023г. са представени становище рег. № М-6-3495/01.11.2022г. по описа на ДАНС, справка рег. № RB-202001-001-03-М-6-3495/01.11.2022г.

Справката е оспорена от жалбоподателя, в резултат на което е открито производство по реда на чл. 193 ГПК, като на страната е указана доказателствената тежест. От жалбоподателя са представени декларация с превод на български от 10.10.2023г., че не е подавал документи за работна виза в А., че по-голямата част от времето пребивава в М. и пътуванията му са свързани с работа, заверено копие от разрешително за пребиваване в Германия на сина на жалбоподателя В. Ю., с превод на български език и извадка от интернет с информация за жалбоподателя.

При първоначалното разглеждане на делото са събрани доказателства, от които се установява, че със заявление, регистрирано под №43094 от 12.08.2022г. жалбоподателят И. Х. Ю., гражданин на Р. федерация, [дата на раждане] в Република Д., е подал до Посолството на Република България в М., Р. федерация, искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип D. В заявлението жалбоподателят е посочил, че в момента работи за ТП “М. С. В.” с адрес: [населено място], [улица], отбелязано е че кандидатства за дългосрочна виза като: “ръководител на търговското представителство в Република България”. Целта на пътуването е „пребиваване в Република България като инвеститор“. Към заявлението са приложени: сертификат от Б. с №2292/05.08.2022г.; договор за наем на жилище от 10.08.2022г.; договор за наем на офис от 25.07.2022г.; свидетелство за съдимост, издадено от Министерство на вътрешните работи на Руската федерация от 09.06.2022г. с № 050-160251-Е; руски паспорт №550336808 от 03.02.2020г.; шенгенска виза №041338550 от 07.02.2020г. от Република Италия; карта за продължително пребиваване в М. с №21R5R51Y0 със срок до 03.12.2024г.; декларация за финансови средства; медицинска застраховка за чужденци.

На 08.11.2022г. е постановен обжалваният в настоящето производство отказ за виза тип „D“ на жалбоподателя. В стандартния формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза е посочено, че визата е отказана на основание чл.10, ал. 1, т.1 от ЗЧРБ.

При първото разглеждане на делото по реда на чл.192 от ГПК от МВР, дирекция “Миграция”-МВР и ДАНС са изискани и представени доказателства във връзка със

заявлението на жалбоподателя за издаване на виза от 12.08.2022г. От дирекция „Миграция“ МВР с писмо рег. № 536400-1398 от 16.01.2023г. е приложено копие на становище от ДАНС с рег.№М-6-3495/01.11.2022г., изготвено от заместник-председателя на агенцията, в което е посочено, че становището на ДАНС по заявлението е отрицателно, съгласно чл. 10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, във вр.с чл. 4, ал.1, т.14 от ЗДАНС. Заместник-председателят на ДАНС е изпратил отговор, в който е посочил, че във връзка с процедурата по Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /Наредбата/ е издала отрицателно становище по отношение на жалбоподателят във връзка с чл.4 ал.1 т.1 от ЗДАНС.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Още при първото разглеждане на делото е установено, че жалбата до съда е подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и предвид, че жалбоподателят претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека, попада в предвиденото в чл.10а, ал.4 ЗЧРБ изключение, поради което е допустима.

При разглеждане по съществуването на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Нормата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г./ - “Наредбата”/ НУРИВОВР. Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, видно от приложените към преписката Заповед № 95-00254 от 03.10.2011г. на министъра на външните работи и Заповед №71/31.10.2022г./л.91/ на посланика на Република България в Руската Федерация.

Обжалваният отказ е издаден при спазване на административно производствените правила. Спазена е предвидената в чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредбата процедура, според

която искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република България. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването е извършено по реда и в срокове, определени в инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". Постъпилото становище е съобразено в оспорения отказ. Следователно органът е изяснил релевантните факти и обстоятелства, с което е изпълнил задължението си, визирано в чл. 35 АПК. Нормата на чл. 35 АПК е процесуална гаранция с особено значение за правилното регулиране на материалното правоотношение, предмет на административното производство и съответно на постановления в резултат на неговото провеждане акт.

Отказът е издаден в писмена форма, но не съдържа конкретни фактически основания, въз основа на които е прието, че са налице основанията по чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ. Изписана е словесната формулировка на законовата разпоредба.

Съгласно цитираната норма издаването на виза се отказва на чужденец, когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност. В чл.10а, ал.3 от ЗЧРБ е предвидено, че мотивите за отказите за издаване на визи по чл.10, ал. 1, т. 1 – 3, както и когато разкриването на данните и обстоятелствата, въз основа на които е взето решението, засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи. В случай че този документ съдържа класифицирана информация, той се съставя по реда на Закона за защита на класифицираната информация. От посочената разпоредба следва, че наличието на основание по чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ дава възможност мотивите от една страна да се съдържат в друг документ, различен от стандартния формуляр за отказ, а от друга, да са посочени в отделен документ, изготвен от органи, различни от издателя на отказа на виза – от съответните компетентни органи, в случая тези от ДАНС. В настоящия случай, те се съдържат с представената от ДАНС справка с рег. № RB202001-001-03-M-6-3495/01.11.2022г., издадена от началник сектор M21 и писмо вх. №2-76/10.08.2023г, съдържащи класифицирана информация и съставени по реда на Закона за защита на класифицираната информация. Заедно с придружаващите ги документи, също съдържащи класифицирана информация, те са отделени в отделен том към делото. Тази справка е съставена преди издаване на постановления отказ на виза, поради което е част от преписката по издаването му. Поради изложеното, съдът намира за неоснователни доводите в жалбата за липса на мотиви за издаване на оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид "D". Действително, посоченото във формуляра за отказ: "чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ" и текстът на разпоредбата не дават достатъчно информация за фактите, на които се основава отказът, но в случая е спазено изискването за мотивиране, като мотивите, на основание чл. 10а, ал.3 от ЗЧРБ са в отделен документ, издаден от съответния компетентен орган – ДАНС, съставен по реда на ЗЗКИ.

Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 31.Ш.1975 г., ОСГК, което в тази част не е изгубило сила, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. В тази хипотеза попада и настоящият случай, още повече, че с оглед съдържащата се в становището на ДАНС класифицирана информация, специалният закон предвижда те да бъдат отделени от формуляра за отказ. Тази възможност в случая е и законово закрепена в разпоредбата на чл. 10а, ал. 3 от ЗЧРБ.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, е оспорил истинността на справката, като е отрито производство по чл. 193 ГПК. Представените от жалбоподателя декларация от 10.10.2023г., заверено копие от разрешително за пребиваване в Германия на сина му и извадка от интернет не водят до извод, че справката е неистинска. Представената декларация изхожда от жалбоподателя и няма обвързваща съда доказателствена сила. Тя, както и извадката от интернет, за която няма данни за авторство, не представляват безспорни документи по смисъла на чл. 194, ал.1 ГПК. Представеното разрешително за пребиваване в Германия на сина на жалбоподателя не е в противоречие с информацията, съдържаща се в справката и не води до извод за нейната неистинност, поради което съдът счита, че оспорването не е доказано и представената справка следва да бъде ценена като официален документ, издаден от длъжностно лице, в кръга на службата му по установените форма и ред.

От представените по делото писма и становище от ДАНС се установява, че в случая са налице основания, посочени в чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ. При отказа за издаване на виза на жалбоподателя не е налице противоречие с материалния закон, доколкото представените от ДАНС доказателства обосновават изводите в становището му и съответно изводите на административния орган, издал отказа. От ангажираните от жалбоподателя доказателства не се опровергават изводите на ДАНС и посочените в справката и становището факти.

Обжалваният отказ е съобразен с целта на закона и принципите на съразмерност, предвидени в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК. Преценката за наличие на заплаха за сигурността и интересите на държавата се основава на личното поведение на чужденеца. В случая превес се дава именно на това, че са установени данни, че с действията си жалбоподателят е поставил или може да постави в опасност сигурността или интересите на Българската държава.

От изложеното следва, че отказът е постановен от компетентен орган, в производство без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материално-правните разпоредби на закона, както и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора разноски следва да се присъждат само за първото гледане на делото от АССГ, тъй като ответникът не е претендирал такива нито пред настоящата инстанция, нито поред ВАС.

Водим от горното, Административен съд – София- град, I отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Ю./ У. I., [дата на раждане] в Република Д., Р. федерация, гражданин на Руската федерация, против отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване вид D от 08.11.2022г., издаден от завеждащ консулската служба в посолството на Република България в М., Р. федерация

ОСЪЖДА И. Ю./ У. I., [дата на раждане] в Република Д., Р. федерация, гражданин на Руската федерация, да заплати на Министерството на външните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: